

[Kim Behnke]

Så kan hr. Frank Jensen ved samme lejlighed også fortælle, hvilken holdning hr. Frank Jensen har til spørgsmålet om renten nu, da hr. Frank Jensen har haft lejlighed til at følge udviklingen på børsen de sidste par døgn, som givetvis ikke er indgået i hr. Frank Jensens forberedelser til ordførertalen i dag.

Jeg skal minde hr. Frank Jensen om, at vi i øjeblikket er ved at nærme os en rente på 9 pct. igen, og så spørge hr. Frank Jensen, om det er noget specielt at råbe hurra ad fra regeringens side. Jeg ved også, at både finans- og statsministeren har råbt hurra ad det, men det er jo taler og publikationer, der er lavet flere dage tilbage.

Derfor: Er regeringen stadig væk overbevist om, at det går ufatteligt godt, i betragtning af de seneste par dages hændelser?

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg skal svare meget kort, endda også meget præcist på SF's ordførers spørgsmål om det nationale kompromis i forhold til forberedelserne til regeringskonferencen i 1996, at vi, Socialdemokratiet, står bag det nationale kompromis. På samme måde, som vi har udarbejdet det i fællesskab, har vi også tænkt os, at det skal være i fællesskab, hvis der skal ske ændringer og det kræver folkeafstemninger. Vi står bag det nationale kompromis, det skal der ikke herske tvivl om.

Så til hr. Kim Behnke. Vi har ikke noget at skjule i forhold til fortiden. Der er ikke stukket noget under stolen. Vi tager vores medansvar for de steder, hvor vi kunne få socialdemokratiske fingeraftryk under de tidligere regeringer siden 1982. Vi var bare frontalt uenige i, at den tidligere VK-regering ikke ønskede at sætte gang i dansk økonomi. Det fjernede ikke det, som altid har været Socialdemokratiets mål, uanset hvilken rolle vi har haft i parlamentet, i Folketinget, at søge indflydelse for de mandater, vi har. Nogle gange er det lykkedes under tidligere borgerlige regeringer, og andre gange er vi blevet holdt ude.

Den finanslov, som var gældende for 1993, ved alle jo her i salen og også derude, derhjemme i hjemmene, at den tidligere konservative finansminister havde ansvaret for udarbejdelsen af. Vi gjorde, hvad vi kunne, for at øve indflydelse på det, og vi synes også på nogle områder, at vi har fået gode resultater.

Så til den debat, som jeg synes er den reelle, og som jeg håber der kan blive mere tid til i løbet af aftenen. Det er dér, holdningsforskellene ligger mellem os, og holdningsforskellene ligger jo klart imellem os også i det, som en konservativ ordfører tidligere var oppe at markere, nemlig at V og K og Z har en fundamentalt anden strategi, når det drejer sig om arbejdsmarkedet og mulighederne for at få gang i beskæftigelsen.

Det Konservative Folkeparti har været så, kan man sige joviale, at de har lagt et konkret forslag frem – det går jeg ud fra også kommer med – som indeholder en fuld optagelse af den politik, som var gældende i Thatcherengland, hvor man troede på en ulighedsstrategi, hvor man troede, at man kunne få arbejdsløse i job ved at skære ned på deres forsørgelsesgrundlag, ved at skære ned på dagpenge, ved at reducere mindstelønnen.

Hvad er resultatet til den konservative lejr? Hvad er resultatet af perioden med Thatcher i England? Det er, at man har sat det engelske samfund 100 år tilbage i tiden, når det drejer sig om lighed. Og når det drejer sig om beskæftigelsen, har ulighedsstrategien overhovedet ikke givet flere job, så Socialdemokratiet og regeringen tror ikke på, at man skaber job ved bare at reducere mindstelønningerne. Det giver bare større ulighed.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Taløvelserne med finansministeren giver næppe det helt store resultat. Derfor vil jeg koncentrere mit spørgsmål til finansministeren i dette ene:

Synes finansministeren ikke, at det er betænkeligt, at underskuddet på statens finanser vokser i en situation, hvor der kommer mere gang i dansk økonomi? Man kan til nød sige, at når der er lavkonjunktur, er det forståeligt, at der kan komme et underskud, måske endda et voksende underskud på statens finanser. Men nu kommer der mere gang i hjulene. Der kommer automatisk flere skatteindtægter i statskassen, og så er det da dybt betænkeligt, at underskuddet vokser ifølge finansministerens egne tal. Nu holder jeg mig til statens finanser, for det er jo dem, finansministeren har ansvaret for. Underskuddet på statens finanser vokser fra 48 mia. kr. i 1993 til 50 mia. kr. i 1995.